

[Socialministeren]

man vil indføre en sådan remonstrationsordning.

Med hensyn til spørgsmålet om stemmelighed forstod jeg det på den måde, at hvis man var i den situation, at der var én ankechef og to læge medlemmer, hvordan skulle man så kunne afgøre sagerne, så kunne der ikke være stemmelighed. Nej, men dér er det så meningen simpelt hen, at dér bliver det så afgjort ved flertal, altså forstået på den måde, som jeg også synes fru Birthe Hansen sagde heroppefra, og det er sådan set meningen. Det er også nævnt i et af høringssvarene som et spørgsmål. Det er svaret på det spørgsmål, at så vil det blive ved flertal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (Kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed for selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller).

(Fremsat 7/11 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Det er et meget beskedent forslag, skatteministeren fremsætter her, i hvert fald beskedent i forhold til den pression, der har været i en årrække fra forskellige organisationer for de erhvervsdrivende for at komme ind under kapitalpensions- og kapitalopsparingsordninger. Det, skatteministeren foreslår, er alene, at man kan bytte nogle af de fradrag,

man i forvejen har adgang til – for livrenter og rateforsikringer og sådan noget – ud med fradrag op til 25.000 kr. på indskud til kapitalordninger.

Vi synes ikke, det er noget særlig godt forslag. Det skaber på den ene side ikke lige adgang for alle til kapitalordningerne, og det har netop været noget af argumentationen i den hidtidige diskussion, at det ikke kun skulle være de lønmodtagere, der kunne få en sådan ordning i deres ansættelsesforhold, der skulle have adgang. Men på den anden side åbner det altså yderligere for anvendelsen af disse kapitalordninger. Jeg synes, det må give anledning til mere grundlæggende at diskutere, hvad det egentlig er, vi vil med disse skattebegunstigede pensions- og forsikringsordninger. Der er ingen som helst tvivl om, at det samfundsmæssigt er af stor interesse at have pensions- og forsikringsordninger. Vi har haft en lang diskussion i de foregående år om, hvor høj en rente man skulle acceptere på tilskrivningen af disse ordninger, og det fandt sin endelige løsning med realrenteafgiftsforliget forrige år. Man kan sige, at disse ordninger i alle tilfælde er og også efter en forhåbentlig snart kommende reform af indkomstkattesystemet vil være begunstigede i forhold til almindelig opsparing. Og det er godt sådan.

Men det næste spørgsmål, man må rejse, er, om balancen mellem kapitalordninger og ordninger med forsikring mod uforudsete begivenheder bygget ind og med beskatning løbende af udbetalingerne er rigtig. Der er noget, der tyder på, at den ikke er rigtig, for hele tilvæksten – den meget eksplosive tilvækst, der sker i de skattebegunstigede ordninger i øjeblikket – foregår i kapitalordninger. Dér kan man sige: ja men er det en samfundsinteresse, at tilvæksten skal ske dér, hvor folk kan få pengene ud som en sum og formøble dem og derefter stille samfundet over for et krav om social bistand ret kort efter, at man er kommet ud for, at man skulle alderdomsforsikres eller invaliditetsforsikres?

Jeg synes ikke, det er indlysende, at det er en hensigtsmæssig samfundsindretning, at vi i særlig grad tilskynder til – og nu med dette forslag yderligere udvider mulighederne for – at man kan lave kapitalordninger i stedet for de traditionelle pensionsordninger, som man kender fra pensionskasseordninger, og som